

aula

CP MARE DE DÉU DELS XICS

► El espacio de la participación

Els xiquets del CP Mare de Déu dels Xics de la Font de la Figuera (foto) ens conten com han celebrat el Dia de la Pau i la No Violència, festa que també han viscut totes les escoles de Paiporta i el CP Mestre Francesc Catalán de Benicarló.

Colabora:

TEATRE I EDUCACIÓ

«No és cert que a València mai no passa res!»

L'actor, director i professor, Jorge Picó, ha aprofitat la seua presència al Festival VEO de València per compartir amb un grup de docents les seues reflexions sobre el teatre, l'educació i la societat.

Antoni Navarro Amorós (*), València L'altra nit ens reunirem els col·laboradors de l'Associació Valenciana d'Expressió i Comunicació (AVEC), ensenyants i actors interessats pel teatre en l'educació per debatre amb Jorge Picó sobre aquests temes. L'actor, director i professor va aprofitar la seua presència al Festival VEO de València per compartir amb nosaltres les seues reflexions sobre el teatre, l'educació i la societat. I tinguérem la sensació que de veres, no és cert que a València mai no passa res.

La sessió amb Picó va consistir en un sopar-xarrada on, en certa manera, desitjàvem homenatjar a Jorge per la seua dedicació al món del teatre en àmbits educatius, ja que sempre ha estat disponible quan li hem demanat la seua col·laboració en els tallers per a professors o en el Postgrau de Teatre en l'Educació.

Començà la presentació el director del Postgrau, Tomás Motos, fent un retrat del personatge des dels inicis, quan Jorge sent estudiant d'Art Dramàtic va participar com a model per al llibre que ell coordinava sobre expressió corporal. O explicant la seua disposició a participar en qualsevol projecte que li demanàrem: elaboració d'articles sobre la dramatització amb públic jove, pròlegs per a obres de teatre o anàlisis sobre el teatre francès contemporani del qual és un gran coneixedor.

A continuació Jorge començà mesuradament a parlar de la seua

AVEC

HOMENATJAT. Jorge Picó mostra la titella oriental que li han regalat els membres de l'AVEC al seu homenatge.

PROJECTE CONTA'M UN CONTE

SOPAR. Picó, tercer dret per l'esquerra, junt a Motos i els membres de l'AVEC.

✓ **L'actor, mestre i director de teatre, Jorge Picó, diu que les aules sempre «són un laboratori per a la investigació»**

experiència en el món del teatre i la formació actoral. Els temes essencials del teatre en l'educació anaven apareguts de manera fluïda, com en una conversa: la necessitat de mestres, el teatre com art del col·lectiu —Jorge se sentia deutor i agraït a aquells que l'acompanyaven ja que li havien ajudat a ser qui és—, el teatre com a

repte de posar-se en la pell dels altres, la importància de formar-se en diferents disciplines artístiques i fins i tot de beure de totes elles per tal de no imposar sempre una perspectiva psicològica a l'hora de construir els personatges. Després va parlar de la seua experiència com a director, de la seua companyia i de l'enyorança de les aules, que per ell sempre són un laboratori per a la investigació.

Fan falta veritables mestres

Per això ens estranyà tant que deixés l'Escola d'Art Dramàtic de València, encara que si analitzem la seua trajectòria professional ho podem entendre o com ell mateixa ens comentà: «Mireu, ara vinc d'actuar en el Festival APAP de Nova York amb la meua companyia "Ring de Teatro", tinc programada una obra al teatre "Du Rond Point" de París, noves gires, escriptura... No puc comprometre'm un any sencer amb els alumnes d'una escola. No seria ètic. També trobe que és difícil continuar dintre d'una escola que, excepcions a banda, no té mestres amb una idea clara de quin teatre volen veure als escenaris. O al menys del que no es vol veure.

Per últim, li preguntàrem quina importància té per ell la formació actoral en el marc del teatre valencià actual? La seua resposta va ser clara i directa: «Dintre d'un aula de teatre s'està forjant el teatre del futur. El bon teatre del futur neix sempre d'un somni, d'una utopia. En el món del teatre valencià sobren "cursillos" i escoles i fan falta veritables mestres. Un bon mestre i una bona escola la reconeixen perquè mai deixes de ser alumne d'ella. És com un punt fixe invisible en l'espai, t'ajuda a recolzar-te'n, i fins i tot, si rebutges al mestre, cosa que no trobe malament, t'estàs impulsant cap a nous horitzons i estàs en moviment.»

* PROFESSOR DEL POSTGRAU DE TEATRE EN L'EDUCACIÓ (UV) I MEMBRE D'AVEC

Una titella i un llibre de Kapuszinski

el periodista i l'actor

■ REGAL. En acabar la xarrada sopar, li férem un regal en nom d'AVEC, una titella oriental i un llibre del periodista polonès recentment desaparegut Ryszard Kapuszinski, *Els cíncics no serveixen per a aquest ofici*, que ens va permetre establir paral·lelismes entre la gent de teatre i els periodistes: «Viure entre la gent del poble com requisit imprescindible per poder parlar d'ells, no tindre com a objectius prioritaris en la vida el voler fer-se rics o la fama, estar sempre aprenent i, sobretot, preguntant-se el perquè de les coses.» Actituds que Jorge Picó practica i intenta transmetre en els seus projectes teatrals i educatius.

■ Més informació a internet: <http://avecteatre.googlepages.com>

Una «temptació» pedagògica al VEO

Picó presenta un espectacle de «mòbils» al festival de València

«No és cert que a València mai no passa res!» És el títol dels «mòbils» o accions teatrals d'investigació que Jorge Picó fica en escena al Festival València Escena Oberta (VEO) des d'avui. En aquestes mostres de tallers, ens diuen al programa, «trobarem xicotets miratges teatrals que crearan interferències amb els habitants de València». Quan li preguntàrem a Jorge pel significat dels mòbils del VEO ens digué que són «un intent de fer teatre al carrer amb alumnes de teatre».

«El nostre propòsit era el de trobar quin tipus d'actuació ens cal per revelar, amb sentit de l'humor, les paradoxes dels valencians», afirmà. També ens explicà que va acceptar el repte perquè Carles Royo, el coordinador dels mòbils, li va parlar de fer un taller amb alumnes i que això era per ell «el més important. Era una temptació pedagògica!» I també, perquè segueix la trajectòria professional de Mariví Martín, la nova directora, i ho considera «una garantia de treball seriós».

► LA TIRA DE CIRO

